ร้านเหม่าไทยสาขาแรก (Maothai Stammhaus)

วันแรงงาน · Maothai 1994

จนถึงปี 1989 ย่านรอบร้านเหม่าไทยสาขาแรกบริเวณจัตุรัส Kollwitzplatz ส่วนใหญ่เป็นที่อยู่อาศัยของคนงานและปัญญาชน อาคารต่างๆ เป็นทรัพย์สินของสำนักงานบริหารที่อยู่อาศัยของเขต Prenzlauer Berg เมื่อเยอรมนีตะวันออกสิ้นสุดลง การแย่งชิงอสังหาริมทรัพย์ก็เริ่มต้นขึ้น จนถึงราวปี 1998 อาคารให้เช่าส่วนใหญ่ถูกแปรรูปและขายให้แก่เจ้าของรายใหม่ Kollwitzplatz กลายเป็นย่านที่แพงที่สุดแห่งหนึ่งในใจกลางกรุงเบอร์ลิน กระบวนการนี้กินเวลาหลายปี ผู้ที่รู้สภาพการณ์ในท้องถิ่นและต้องการซื้ออาคารย่อมมีผลประโยชน์ในการกดราคาซื้อให้ต่ำ จึงไม่ใช่เรื่องบังเอิญอย่างแน่นอนที่ในช่วงเวลาที่อาคารเหล่านี้กำลังจะถูกขาย เกิดความวุ่นวายขึ้นในวันที่ 1 พฤษภาคม ไม่เพียงแต่ในย่าน Kreuzberg และ Neukölln ที่ขึ้นชื่ออยู่แล้วเท่านั้น แต่ยังเกิดขึ้นในเบอร์ลินฝั่งตะวันออกด้วย ผลที่ตามมาคือราคาซื้อยังคงต่ำสำหรับผู้ซื้อไปในช่วงแรก นักเคลื่อนไหวส่วนใหญ่ในการประท้วงเหล่านี้ไม่ได้มาจากกลุ่มผู้อยู่อาศัยชาวเยอรมันตะวันออก หลังจากอาคารให้เช่าถูกขายไปแล้ว ผู้บัญชาการตำรวจเบอร์ลินจึงสามารถรายงานได้ว่าสถานการณ์ในย่านนี้สงบลงแล้ว หลังปี 1998 ก็ไม่มีการปะทะครั้งใหญ่ในวันที่ 1 พฤษภาคมที่ Prenzlauer Berg อีกเลย

ป.ล.

ผู้ดำเนินกิจการร้านเหม่าไทยได้ลงทุนกว่า 1.2 ล้านมาร์กเยอรมันในการปรับปรุงอาคารเลขที่ 30 ถนน Wörther Straße ผู้บริหารชุดใหม่ของบริษัทที่อยู่อาศัย Prenzlauer Berg มาจากเมืองฮัมบูร์ก จากบริษัทก่อสร้าง „Neue Heimat“ ซึ่งเป็นของพรรค SPD บริษัทนี้ไม่ได้ขายอาคารให้แก่ผู้ดำเนินกิจการร้าน แต่ขายผ่านบริษัทบริหารอาคารซึ่งมาจากฮัมบูร์กเช่นกัน ให้แก่เจ้าของเดิมก่อนสงคราม ซึ่งต่อมาก็รีบขายต่ออสังหาริมทรัพย์นั้นและได้กำไรอย่างงาม

คำแปลของเอกสารต้นฉบับ